

Gældende formulering

§ 17. stk. 2. § 9, stk. 3, § 12, stk. 3 og 4, og § 14, stk. 1-6 kan ikke ved forudgående aftale fraviges til skade for betalingsmodtager.

§ 2

§ 14. Indløser kan til dækning af omkostninger til driften af betalingssystemet pålægge betalingsmodtager et gebyr fastsat i kroner og øre pr. betalingstransaktion i den fysiske handel, hvis betalingstransaktionen sker ved fysisk anvendelse af et betalingsmiddel forsynet med chip omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1, samtidig med at brugeren anvender underskrift eller personlig, hemmelig kode eller tilsvarende sikker identifikation, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Der kan ikke pålægges betalingsmodtager gebyr for betalingstransaktioner i fysisk handel, hvor der betales med et betalingsmiddel, der alene er magnetstribebaseret og ikke forsynet med chip og som er omfattet af § 1, stk. 2, nr. 1, samtidig med at brugeren anvender underskrift eller personlig, hemmelig kode eller tilsvarende sikker identifikation.

Stk. 3. Der kan ikke inden for et kalenderår ikke pålægges gebyr for de første 5000 betalingstransaktioner, der afvikles med et dankort, der er forsynet med chip. Indløser kan dog foreløbigt opkræve gebyr for de transaktioner, der er nævnt i 1. pkt., såfremt det for meget opkrævede gebyr efterfølgende tilbagebetales. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at 1. pkt. ikke finder anvendelse, f. eks. hvis betalingsmodtager er en kapitalkæde.

Stk. 4. Opkræver udsteder gebyr fra bruger for brugerens anvendelse af et betalingsmiddel, skal gebyret fastsættes uafhængigt af betalingsmodtagers forhold.

Lovforslaget

2. I § 17, stk. 2, ændres »§ 14, stk. 1-6« til: »§ 14, stk. 1-5«.

§ 2

I lov nr. 459 af 10. juni 2003 om ændring af lov om visse betalingsmidler foretages følgende ændringer:

1. § 2 ophæves.